

Ἡ Θέσις τοῦ Ἐπ. Κηρύκου Περὶ Ἀναβάπτισματος Διαφέρει ἀπὸ τοὺς Κανόνες τῶν 7 Οἰκ. Συνόδων

Κατὰ τὰ τελευταία ἔτη ὁ Ἐπ. Κήρυκος ἄρχησε νὰ ἀπαιτῇ τὴν ἀναβάπτησιν πάντων τῶν μὴ βαπτιζομένων ἐκ Ματθαϊκῶν ἱερομένων. Δηλαδή, ἂν κάποιος νεοημερολογίτης θέλει νὰ γυρίσῃ εἰς τὴν παράταξιν τοῦ Κηρύκου, ὁ Κήρυκος δὲν ἐξετάζει ἂν ὁ νεοημερολογίτης εἶχε τὸν τύπον τοῦ βαπτίσματος με τρεῖς καταδύσεις καὶ ἀναδύσεις, ἢ ἂν ὁ τύπος ἔπασχε (δηλαδή ράντισμα ἀντὶ κατάδυσιν). Ὅπως καὶ ἂν ἐγένετο ὁ τύπος, ὁ Κήρυκος ἀπαιτεῖ τὴν ἀναβάπτησιν τοῦ ἀνθρώπου. Τὸ ἴδιο ἀκριβῶς ἀπαιτεῖ ἂν ὁ συγκεκριμένος ἄνθρωπος εἶναι Φλωριναῖος, ἢ ἐκ τῶν Ρώσων τῆς Διασπορᾶς. Δηλαδή ἀπαγορεύει τὴν χρήσιν τῆς οἰκονομίας εἰς τοὺς ἴδιους τοὺς παλαιοημερολογίτας, ἐνῶ οἱ Ἅγιοι Πατέρες ἐδέχοντο μέχρι καὶ τοὺς Ἀρειανοὺς μόνο δι' ἀναμυρώσεως, καὶ τοὺς Νεστοριανοὺς καὶ Μονοφυσίτας διὰ ἀπλῆς ὁμολογίας!!! Δηλαδή ὁ Κήρυκος προσπαθεῖ νὰ «ξεπεράσῃ» τοὺς Ἁγίους Πατέρες εἰς τὴν μανία του νὰ φανῇ ὡς «αὐστηρότατος». Ἀλλὰ ἡ ἐκκλησιολογία («Κηρυκολογία») ταύτη εἶναι ἀντιπαραδοσιακὴ. Διαφέρει πολὺ ἀπὸ τὴν θέσιν τῶν Ἁγίων Πατέρων.

Ὁ 7^{ος} Κανὼν τῆς 2^{ας} Οἰκουμενικῆς Συνόδου δέχεται τοὺς αἵρετικούς Ἀρειανοὺς, Μακεδονιανοὺς, Σαββατιανοὺς, Ναυατιανοὺς, Καθαροὺς, Ἀριστεροὺς, Τεσσαρεσκαίδεκατίτας, Τετραδίτας, Ἀπολλιναριστὰς μὲ μόνο λίβελλο καὶ ἀναμύρωσιν διότι ὁ τύπος τοῦ βαπτίσματός των ἦτο σωστός:

Τοὺς προστιθεμένους τῇ ὀρθοδοξίᾳ, καὶ τῇ μερίδι τῶν σωζομένων, ἀπὸ αἵρετικῶν, δεχόμεθα κατὰ τὴν ὑποτεταγμένην ἀκολουθίαν, καὶ συνήθειαν. Ἀρειανοὺς μὲν, καὶ Μακεδονιανοὺς, καὶ Σαββατιανοὺς, καὶ Ναυατιανοὺς, τοὺς λέγοντας ἑαυτοὺς Καθαροὺς καὶ Ἀριστεροὺς, καὶ τοὺς Τεσσαρεσκαίδεκατίτας, εἴτουν Τετραδίτας, καὶ Ἀπολλιναριστὰς, δεχόμεθα διδόντας λιβέλλους, καὶ ἀναθεματίζοντας πᾶσαν αἵρεσιν, μὴ φρονούσαν, ὡς φρονεῖ ἡ ἀγία τοῦ Θεοῦ καθολικὴ καὶ ἀποστολικὴ ἐκκλησία, καὶ σφραγιζομένους, ἥτοι χρισμένους, πρῶτον τῷ ἁγίῳ μύρῳ τό τε μέτωπον, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ρίνας, καὶ τὸ στόμα, καὶ τὰ ὦτα· καὶ σφραγίζοντες αὐτοὺς, λέγομεν· Σφραγὶς δωρεὰς Πνεύματος ἁγίου.

Ὁ ἴδιος ὁ Κανὼν ἀπαιτεῖ ἀναβάπτησιν ΜΟΝΟ ΚΑΙ ΜΟΝΟ ἂν ὁ τύπος τοῦ βαπτίσματος ἦτο διαφορετικὸς (δηλαδή ἂν τὸ βάπτισμα ἔγινε μόνο με μίαν κατάδυσιν ἢ διὰ ραντίσματος). Διὰ τοῦτο τοὺς Εὐνομιανοὺς, Μοντανιστὰς, Φρύγας καὶ Σαβελλιανοὺς τοὺς ἀναβάπτιζαν:

Εὐνομιανοὺς μέντοι τοὺς εἰς μίαν κατάδυσιν βαπτιζομένους, καὶ Μοντανιστάς, τοὺς ἐνταῦθα λεγομένους Φρύγας, καὶ Σαβελλιανούς, τοὺς υἱοπατορίαν διδάσκοντας, καὶ ἕτερά τινα καὶ χαλεπὰ ποιοῦντας, καὶ τὰς ἄλλας πάσας αἱρέσεις· (ἐπειδὴ πολλοὶ εἰσιν ἐνταῦθα, μάλιστα οἱ ἀπὸ τῶν Γαλατῶν χώρας ὀρμώμενοι), πάντας τοὺς ὑπ' αὐτῶν θέλοντας προστίθεσθαι τῇ ὀρθοδοξίᾳ, ὡς Ἑλληνας δεχόμεθα· καὶ τὴν πρώτην ἡμέραν ποιοῦμεν αὐτοὺς Χριστιανούς, τὴν δὲ δευτέραν κατηχομένους· εἶτα τῇ τρίτῃ ἐξορκίζομεν αὐτούς, μετὰ τοῦ ἐμφυσᾶν τρίτον εἰς τὸ πρόσωπον, καὶ εἰς τὰ ὦτα, καὶ οὕτω κατηχοῦμεν αὐτούς, καὶ ποιοῦμεν χρονίζειν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἀκροᾶσθαι τῶν γραφῶν, καὶ τότε αὐτοὺς βαπτίζομεν.

Δηλαδή οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου πολὺ σαφῆς ἐξηγοῦν ὅτι τὸ βάπτισμα τῶν αἱρετικῶν ἀναγνωρίζεται καὶ ἐπισφραγίζεται μὲ ἅγιον μύρον. ΜΟΝΟ ΕΑΝ Ο ΤΥΠΟΣ ΠΑΣΧΕΙ, τότε καὶ μόνο γίνεται ἡ ἀποδοχὴ τῶν αἱρετικῶν ὅσων νὰ ἦσαν εἰδολολάτραι, καὶ μετὰ ἀπὸ κατήχησιν καὶ ἐξορκισμοὺς βαπτίζομεν αὐτούς. Ἐὰν οἱ Ἅγιοι Πατέρες τῆς Δευτέρας Οἰκουμενικῆς Συνόδου ἐδέχοντο τὸ «βάπτισμα» τῶν ΑΡΕΙΑΝΩΝ (που βλασφημούσαν τὴν Ἁγίαν Τριάδα) πῶς θέλει ὁ Κήρυκος νὰ ἀναβαπτίζει τοὺς Φλωριναίους, Ρώσους Διασποράς, κλπ.;; Εἶναι Ὁρθοδοξία αὐτὴ ἢ μᾶλλον Κηρυκολογία;;

Ὁ 95^{ος} Κανὼν τῆς Πενδέκτης Οἰκουμενικῆς Συνόδου δέχεται καὶ τοὺς Νεστοριανούς, Μονοφυσίτας καὶ Μονοθελίτας μὲ ἀπλὸν λίβελλον καὶ ἀναθεματισμὸν τῶν αἱρέσεων, χωρὶς ἀναβάπτησιν κἂν ἀναμύρωσιν:

Νεστοριανούς δέ, καὶ Εὐτυχιανιστάς, καὶ Σεβηριανούς, καὶ τοὺς ἐκ τῶν ὁμοίων αἱρέσεων χρή ποιεῖν **λιβέλλους, καὶ ἀναθεματίζειν τὴν αἵρεσιν αὐτῶν**, καὶ Νεστόριον, καὶ Εὐτυχεά, καὶ Διόσκορον, καὶ Σεβήρον· καὶ τοὺς λοιποὺς ἐξάρχους τῶν τοιούτων αἱρέσεων, καὶ τοὺς φρονοῦντας τὰ αὐτῶν, καὶ πάσας τὰς προαναφερομένας αἱρέσεις, καὶ οὕτω **μεταλαμβάνειν τῆς ἀγίας κοινωνίας**.

Τότε ἂν οἱ Νεστοριανοὶ, Μονοφυσίται καὶ Μονοθελίται χρειάζονται μόνο ἀπλὸν λίβελλον καὶ οὔτε ἀναβάπτησιν οὔτε ἀναμύρωσιν σύμφωνα με τοὺς Ἁγίους Πατέρες τῆς Πενδέκτης Συνόδου, πῶς οἱ Φλωριναῖοι καὶ οἱ Ρώσοι Διασποράς που ἦσαν πάντοτε ΓΝΗΣΙΟΙ ΟΡΘΟΔΟΞΟΙ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΙ καὶ ἔχουν τὸν τύπον τοῦ βαπτίσματος πλήρης χρειάζονται τάχα «ἀναβάπτησιν»;; Διότι εἶναι «σχισματικοί»;; Ὁχι. Ὁ Κήρυκος εἶναι ὁ μόνος σχισματικὸς, καὶ καλὰ ἔπραξαν αὐτοὶ που τὸν καθαίρεσαν.

Οἱ Λατίνοι εἶναι ἀβάπτιστοι διότι δὲν ἔχουν τὸν σωστὸν τύπον τοῦ βαπτίσματος. Ἔχουν τὸ ράντισμα που ἀπαγορεύεται. Διὰ τοῦτο, ἐνῶ στὴν ἀρχικὴ ἐποχὴ τοῦ Παπικοῦ σχίσματος (1054-1755) οἱ Παπικοὶ ἐγένοντο δεχτοὶ διὰ τῆς ἀναμύρωσεως, ἀπὸ τὸ 1755 καὶ πλέον πρέπει νὰ βαπτίζονται. Ὁ Πατριαρχικὸς Ὅρος τοῦ 1755 ἐξηγεῖ ὅτι ὁ σκοπὸς τῆς ἀναβαπτίσεως τῶν Λατίνων εἶναι διότι οἱ Λατίνοι ραντίζουν ἀντὶ νὰ βαπτίζουν. Ἀλλοιῶς θὰ ἐξακολουθοῦσαν νὰ τοὺς δέχονται μὰ ἀναμύρωσιν καθὼς ἦτο ἡ πρᾶξις ἀπὸ τὸ 1054 μέχρι τὸ 1755:

...τῇ τε Δευτέρᾳ καὶ Πενθέκτῃ ἀγίαις Οἰκουμενικαῖς Συνόδοις, διαταττομέναις τοὺς μὴ βαπτιζομένους εἰς τρεῖς ἀναδύσεις καὶ καταδύσεις καὶ ἐν ἐκάστῃ τῶν καταδύσεων μίαν ἐπὶ κλησιν τῶν θείων ὑποστάσεων μὴ ἐπιβοῶντας, ἀλλ' ἄλλως πως βαπτιζομένους ὡς ἀβαπτίστους προσδέχεσθαι τῇ ὀρθοδοξίᾳ προσιόντας...

Δηλαδή ἐννοεῖ αὐτοὺς που δὲν ἔχουν τρεῖς καταδύσεις καὶ ἀναδύσεις, καὶ ἀπαιτεῖ τὴν βάπτησιν διότι ποτὲ δὲν ἔλαβαν τὸν τύπο τοῦ βαπτίσματος. Ἀλλὰ δι' ἐκείνους ὅσους ἔλαβαν τὸν τύπον τοῦ βαπτίσματος, ἡ Δευτέρα καὶ Πενθέκτη Σύνοδος ὀρίζει νὰ γίνονται ἀποδεχτοὶ εἴτε δι' ἀναμύρωσιν εἴτε δι' ἀπλῆς ἀποκηρύξεως τῆς αἱρέσεως (λίβελλον). Ἀλλὰ δυστυχῶς διὰ τὸν Κήρυκον οἱ Ἱεροὶ Κανόνες τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ αἱ Ἀποφάσεις τῶν Πανορθόδοξων Συνόδων εἶναι ἀνίκαντοι, καὶ πρέπει ὁ Κήρυκος νὰ τὰ «ξεπεράσει» διὰ νὰ φανῇ ὡς «ὁμολογητὴς» καὶ μάλιστα «μόνος ἐπὶ τῆς γῆς»!!!

Ἡ πρᾶξις του συμφωνεῖ ἀπολύτως μὲ τὸν Φαρισαϊσμὸν του, διότι ἀπαιτεῖ τὴν ἀκρίβειαν διὰ τοὺς ἄλλους, ἀλλὰ πάντοτε τὴν οἰκονομίᾳ διὰ τὸν ἑαυτό του. Ἔτσι συνδέεται ἡ παροῦσαι αἵρεσις του με τὰ αἰρετικά φρονήματά του εἰς ὅσον ἀφορᾷ τὴν Θεῖαν Μετάληψιν. Εἰς κάθε σημεῖο, εἰς κάθε θέμα, ὁ Κήρυκος «δογματίζει» Φαρισαϊκῶς καὶ οὐδέποτε μὲ Ὁρθόδοξον τρόπον. Ἡ Ὁρθοδοξία εἶναι Ὁδὸς Εὐθεία. Οἱ Οἰκουμενισταὶ ἔχουν χάσει τὴν Ὁδὸν ἐξ ἀριστερῶν, ὁ Κήρυκος ἐκ δεξιῶν. Τὸ ἴδον γίνεται πάντα εἰς τὴν ἱστορίαν τῶν αἱρέσεων. Οἱ μὲν Γνωστικοὶ ἀρνήθησαν τὴν ἀνθρωπώτητα τοῦ Χριστοῦ, οἱ δὲ Ἀρειανοὶ τὴν θεότητα. Ἡ Ὁρθοδοξία ὅμως κρατεῖ τὴν Ὁδὸν τῆς Ἀληθείας: ὁ Χριστὸς εἶναι καὶ Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος. Οἱ μὲν Νεστοριανοὶ ἐχώριζαν τὸν Χριστὸν εἰς δύο πρόσωπα, οἱ δὲ Εὐτυχianoὶ ἔνωσαν τὸν Χριστὸν εἰς μίαν φύσιν. Ἡ Ὁρθοδοξία ὅμως ὁμολογεῖ ἓνα πρόσωπον τοῦ θεανθρώπου Χριστοῦ καὶ δύο φύσεις, Θεὸς καὶ Ἄνθρωπος. Οἱ μὲν Παπικοὶ ἔκαμαν τὸν Πάπαν Ρώμης «κεφαλὴν» τῆς Ἐκκλησίας, οἱ δὲ Προτεστάντες ἐκατάργησαν πάσαν ἐννοιαν ὁρατῆς ὁργανώσεως τῆς Ἐκκλησίας καὶ ἔγειναν «ἀκέφαλοι». Οἱ μὲν νεοημερολογίται καὶ οἰκουμενισταὶ ἐκατάργησαν τὴν τῶν κανόνων ἀκρίβειαν, οἱ δὲ «Γκουτζιδοκηρυκολόγοι» ἐκατάργησαν τὴν οἰκονομίαν!!!